

§ 16, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., om end »bestemmelserne« ikke er enslydende.

Såfremt de pågældende værdipapirer ikke er optaget til notering på en fondsbørs eller ikke omsættes på andre regulerede, regelmæssigt fungerende, anerkendte og offentligt tilgængelige markeder, foreslås det, at de skal være udstedt af de i nr. 3-8 nævnte særligt kvalificerede udstedere.

Til § 66

I *stk. 1* er det foreslået, at pengemarkedsforeninger i lighed med placeringsforeninger højst må anbringe 30 pct. af sin formue i pengemarkedsrelaterede værdipapirer udstedt af den samme udsteder. I andet punktum i *stk. 1* foreslås grænsen for virksomhedscertifikater fastsat til 5 pct. Dette svarer til begrænsningen i § 60, stk. 1, for investeringsforeningers anbringelse af formuen i værdipapirer udstedt af en enkelt udsteder.

I *stk. 2* foreslås det, at en pengemarkedsforening kan investere ubegrænset i pengemarkedsrelaterede værdipapirer udstedt af den danske stat, andre statsobligationer eller obligationer udstedt eller garanteret af en international organisation samt centralbanker m.v.

Der er desuden i *stk. 3* foreslået en begrænsning for placering af formuen på 20 pct. i virksomhedscertifikater.

Investeringsinstitutforeninger

Til § 67

I medfør af § 22 i den gældende lov kan investeringsforeninger alene placere 5 pct. af deres formue i andre investeringsforeninger.

Som et led i en liberalisering er det derfor i ændringsdirektivet foreslået, at der skal kunne etableres en særlig type investeringsforeninger, der kan placere midler i andre investeringsforeninger. Disse benævnes i udkast til ændring af direktivet som investeringsinstitutforeninger (funds of funds).

Funds of funds er allerede kendt i flere EU-lande, herunder Belgien, England og Frankrig, hvor de er reguleret ved national lovgivning og dermed er NON-UCITS.

Det foreslås i *stk. 1*, at en investeringsinstitutforening må placere formuen i såvel investeringsforeninger som specialforeninger, herunder erhvervsudviklingsforeninger samt i disse foreningers afdelinger. Der kan tillige investeres i foreninger eller afdelinger, som foreningen har fælles administrations-selskab med.

Det er i *stk. 2* foreslået, at en investeringsinstitutforening højst må placere 20 pct. af sin formue i en og samme forening eller afdeling. Dette svarer til ændringsdirektivets forslag. Dette vil indebære, at der kan investeres mere end 20 pct. i en forening, der har flere afdelinger.

For at sikre den fornødne risikospredning er det i *stk. 2, 2. pkt.*, foreslået, at investeringsinstitutforeninger højst må placere 20 pct. af deres formue i erhvervsudviklingsforeninger.

Det skal fremgå af vedtægterne, at omkostningerne ikke må blive fordoblet i de tilfælde, hvor f.eks. en afdeling i en specialforening investerer i foreningens andre afdelinger.

Erhvervsudviklingsforeninger

Til § 68

Der henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 2, nr. 4.

Det forudsættes, at en erhvervsudviklingsforening skal investere med henblik på, efter en eventuel opbygningsfase, at mere end halvdelen af formuen er placeret i aktier og anparter i unoterede selskaber.

Da formålet med erhvervsudviklingsforeningerne er at formidle kapital til mindre og mellemstore virksomheder, der på grund af vækst har behov for at få tilført egenkapital, er disse foreningers investeringer mere risikofyldte end investeringer i børsnoterede værdipapirer.

Spredningskravene for erhvervsudviklingsforeningerne skal sikre, at risikoen ved investeringen begrænses.

Der er derfor i *stk. 2* foreslået en højeste grænse på 10 pct. på investeringstidspunktet for placeringen af formuen i et selskab. Den del af formuen, der ikke er investeret i unoterede aktier og anparter, skal placeres i værdipapirer i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 9.

Med henvisningen i *stk. 3* til § 62, stk. 2, skal det pointeres, at også for erhvervsudviklingsforeningers investeringer i aktier og anparter gælder den ejerbegrænsning, der gælder for investeringsforeninger i relation til den enkelte virksomhed, således at foreningen ikke via sin investering opnår en betydelig indflydelse over selskabet og hermed kommer til at drive anden virksomhed.

Ifølge *stk. 4* skal Finanstilsynet fastsætte regler om, hvilke oplysninger foreningen skal give om de selskaber, som formuen placeres i. Beskrivelse af selskabets produkter, produktudviklingen, markedets størrelse, om udviklingen af produkterne følger planerne, og om budgetterne følges, tillægges lige så stor betydning som regnskabsoplysningerne.